

РЕШЕНИЕ

№ 6213

гр. София, 07.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ПАВЛИНА Г. ПЕТКОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110124870 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба с правно основание чл. 8, т. 1 и т. 2 от ЗЗДН, подадена от С. А. Т., с ЕГН: *****, в лично качество и на процесуален субституент на малолетния си син, с която търси защита от домашно насилие за себе и за малолетния М. В. Н., ЕГН ***** от лице, с което е живяла във фактическо съпружеско съжителство и баща на детето - В. С. Н., ЕГН *****.

В молбата, уточняваща Молба с вх. № 135304/15.05.2024 г. и Молба с вх. № 150991/30.05.2023 г. се сочат извършени спрямо тях актове на домашно физическо и психическо насилие. Твърди се следното:

Молителката живяла на съпружески начала с ответника. Той е баща на пострадалия М. В. Н.. Отношенията им са влошени, има образувано и неприключило дело относно родителски права и режим на лични отношения между родителите и детето.

На 09.05.2023 г. около 19.30 часа в семейното жилище на адреса в село Бистрица, ул. „Криволак“ № 2а молителката С. Т. отишла при ответника В. Н., за да попита защо подава фалшиви сигнали до Агенция за закрила на детето. Между тях се разразил спор, ответникът я блъснал силно, тя едва не паднала на масата в хола и той започнал да ѝ креши и заплашва, че ще се разправи с нея. Това се е случило в присъствието на детето М. В. Н..

На 28.05.2023 г. около 19:10 часа в семейното жилище на адрес: село Бистрица, ул. „Криволак“ № 2а пострадалият М. Н. е казал на баща си, че е скрил дистанционното на телевизора, чиито думи провокирали агресия в ответника В. Н. С., който след малко стиснал сина си за врата, като това

действие оставило отпечатыци по тялото на детето. При намесата на молителката С. Т., ответникът ѝ заявил, че на следващия ден багажът ѝ щял да остане на улицата.

Ответникът оспорва фактическите твърдения, изложени в молбата, доколкото отрича да е осъществил актовете на насилие, но не и наличието на спорове на тези дати. Не отрича наличието на обтегнати отношения с майката на детето му. Твърди, че те са ескалирали след завеждане от негова страна на искова молба за определяне на режим на лични отношения с детето. Съзира, че процесът е иницииран от молителката, за да го дискредитира в рамките на спора относно родителски права. Твърди още, че същата страда от паническо разстройство, не приема медикаменти редовно, вследствие на което състоянието ѝ се влошава. Отказва да напусне с детето семейното жилище, собственост на майката му, макар ответникът да ѝ е предлагал да заплаща наем, ако се изнесе.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е съпруг на молителката и баща на пострадалото лице, поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 1 и т. 4 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което молбата е допустима.

По основателността:

На първо място, нужно е изрично да се посочи, че доколкото молбата е постъпила в съда преди изменението на ЗЗДН с ДВ бр. 66 от 1.08.2023 г., то на основание § 30. от ПЗР към ЗЗДН приложим е редът преди изменението на закона.

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира молбата за основателна.

Приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че ответникът е живял във фактическо съпружеско съжителство с молителката, от което е родено пострадалото лице. Отношенията им са влошени, висящо е дело относно родителски права-гр.д. № 109534/2023 г. на СРС.

На 09.05.2023 г. около 19.30 часа в семейното жилище на адрес: село Бистрица, ул. „Криволак“ № 2а молителката С. Т. поискала обяснение от ответника В. Н. относно подаден от него сигнал до Агенция за закрила на детето. Между тях се разразил спор, всеки поискал да осъществи контакт по телефон с адвоката си. Докато молителката набирала телефона на адвоката си, ответникът я блъснал, тя едва не паднала на масата в хола и той започнал да ѝ крещи да се махне от къщата. Всичко това се е случило в присъствието на детето М. В. Н..

На 28.05.2023 г. около 19:10 часа в семейното жилище на адрес: село Бистрица, ул. „Криволак“ № 2а възникнал спор относно местоположението на дистанционното на телевизора. То било скрито от пострадалия М. Н.. Ответникът се ядосал и като неуспял да го локализира стиснал сина си за врата, като това действие оставило отпечатыци по тялото на детето. При

намесата на молителката С. Т., ответникът ѝ заявил, че на следващия ден багажът ѝ щял да остане на улицата.

Възприетата фактическа обстановка се установява непротиворечиво от представените два броя декларации по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдържа доказателства за релевантните за производството факти относно деянието на 09.05.2023 г. Те съдържат точно описание на време, място и начин на извършване то му. Не са оборени от други доказателства, като възраженията на ответника останаха недоказани в хода на производството.

От приобщените материали по Преписка № 338300-3426/23 г. на 08 РУ-СДВР се доказва осъществяване на инвокираното деяние от 28.05.2023 г. От приложените докладна записка, заявление и сведение несъмнено се установява, че спор между страните по делото във връзка с дистанционното е имало. Съдът кредитира изложеното в заявлението, че ответникът е хванал детето за врата по повод спора, тъй като значително по подробно, хронологично и логически издържано посоченото в заявлението изяснява последователността на събитията, спрямо даденото от ответника собственоръчно обяснение.

Други доказателства, относими към предмета на спора, не са събрани. Липсва успешно проведено от ответника насрещно доказване в подкрепа на твърденията си, релевиращи в становището по депозираната молба.

Съдът намира, че поведението на ответника съставлява акт на домашно физическо, психическо и емоционално насилие. То е реализирано като на 09.05.2023 г. около 19.30 часа в семейното жилище на адрес: село Бистрица, ул. „Криволак“ № 2а при разrazil се спор, в присъствието на малолетния М. Н. ответникът блъснал молителката Т., тя едва не паднала на масата в хола, започнал да ѝ крещи и заплашва, че ще се разправи с нея.

На 28.05.2023 г. около 19:10 часа в семейното жилище на адрес: село Бистрица, ул. „Криволак“ № 2а по повод възникнал спор относно местоположението на дистанционното на телевизора ответникът стиснал сина си М. Н. за врата, като това действие оставило отпечатъци по тялото на детето. При намесата на молителката С. Т., ответникът ѝ заявил, че на следващия ден багажът ѝ щял да остане на улицата.

Блъскането съставлява акт на физическо насилие спрямо молителката. То е осъществено в присъствието на малолетния М. Н. и на основание чл. 2, ал. 2 ЗЗДН реализира признаците на психическо и емоционално насилие спрямо него.

Запахите с разправа представляват психическо и емоционално насилие спрямо молителката, а на основание чл. 2, ал. 2 ЗЗДН и спрямо малолетния.

Стискането за врата на малолетния М. Н., съставлява акт на физическо насилие спрямо него. Заплахата спрямо молителката, че багажът ѝ на следващия ден ще остане на улицата в конкретния случай съставлява акт на психическо насилие спрямо нея, тъй като подобна заплаха няма никаква връзка със спора за дистанционното между бащата и детето и защитната и позиция спрямо детето и цели единствено да демонстрира физическото и

икономическо надмощие на ответника спрямо молителката. Доколкото последното е осъществено в присъствието на малолетния М. Н. и на основание чл. 2, ал. 2 ЗЗДН реализира признаците на психическо и емоционално насилие спрямо него.

Ето защо молбата е основателна, като на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН следва да се издаде заповед за защита.

По отношение на мерките за защита:

Доказаното наличие на акт на домашно насилие има за законна последица определяне на мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН. Преди всичко при налагането на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, съдът не е обвързан от искането на молителя, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки, както и да съобрази за какъв срок да наложи мерки за защита, ако налага такива /по арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай подходящи за осъществяване на защита на молителя и пострадалото лице се явяват мярката по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН, а именно: да се задължи нарушителя да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителката и пострадалия. Останалите мерки са непропорционални и не следва да бъдат налагани, тъй като насилието е с невисок интензитет и може да бъде отдадено на обтегнатите взаимоотношения между двамата родители и липсата на разбирателство трябва ли молителката да напусне семейното жилище, собственост на майката на ответника.

Съгласно чл. 5, ал. 4 (ред., ДВ бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) от ЗЗДН „във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.“.

При преценката си относно размера на глобата, съобразявайки изложеното по-горе, намира, че следва да бъде в размер на 200 лв. предвид невисокия интензитет на насилие

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на ответника, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева, дължима в полза на съда, доколкото съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН тя не се внася предварително от молителя.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН разноските, сторени от молителката в размер на 600 лв., следва да бъдат възложени на ответника.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН срещу **В. С. Н.**, ЕГН ***** и му **НАЛАГА** мярка за защита на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН, като го **ЗАДЪЛЖАВА ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от извършване на домашно насилие спрямо **С. А. Т.**, ЕГН: ***** и **М. В. Н.**, ЕГН *****.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН **В. С. Н.**, ЕГН *****, че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **В. С. Н.**, ЕГН ***** глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 5, ал. 4 (ред., ДВ бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) от

ЗЗДН.

ОСЪЖДА В. С. Н., ЕГН *** ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25 лв. на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

ОСЪЖДА В. С. Н., ЕГН *** ДА ЗАПЛАТИ** на С. А. Т., ЕГН: ***** сумата от 600 лв. – разноси в производството на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживее на нарушителя за сведение и изпълнение, съгласно чл. 21, ал. 1 ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____